

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 64 ANULU XXI.

Sabiu, in 9/21 Augustu 1873.

Telegrafulu ese de doue ori pre septemana: Duminica si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditiua foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cãtra expeditiua. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte pãrti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri s'treine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intãl'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Deputati alesi la congressu.

In cerculu alu II s'a alesu P. Protopr. Iosifu Baracu; in cerculu alu III P. Prof. Dr. Ilariu Puscariu.

Diu'a Nascerei Majest. Sele c. si reg. Apostolice.

Sabiu in 7 Augustu.

Eri s'a serbatu, afara de schimbarea la fatia a Dlui, si diu'a nascerei Imperatului si Regelui nostru Franciscu Iosifu I.

In biseric'a nãstra din cetate a celebratu sãnt'a liturgia P. Archimandritu si vicariu Archiepiscopescu Nicolau Pope'a cu asistintia corespunditoria din membri consistoriului bisericescu archidiecezanu, sub decursulu cãrei s'a cetitu rogacivni pentru indelung'a si fericit'a sanatate a Majestãtii Sele Imperatului si Regelui.

Servitiulu ddiescu s'a severitu si in cele-lalte biserici romãne precum si in cele ale tuturor confesiunilor din locu.

La 2 ore dupa amedi a datu Escelentia Sea bar. de Ringelshelm comandantele militarulu in Transilvania, unu prãndiu festivu in onãra dilei, la care au participatu, afara de generalitate si statulu majoru, toti capii autoritatilor superioare, bisericosci si civile, intre carii din partea nãstra a fostu Prãcuviosia Sea P. Archimandritu si vicariu Archiepiscopescu Nicolau Pope'a.

Edificiile publice a le statului au fostu decorate cu flamuri.

Despre situatiunea in Franci'a se scrie ca estadi sa nu se ia nimenea nici dupa ceea ce cãtescu in foile lui Thiers nici ale lui Gambetta. Si unele si altele simuleã o nepesare fatia cu cele ce se petrecu intre monarchisti si cu deosebire intre regalisti. Ambij, Thiers si Gambetta, urmarescu toti pasii regalistoru, in cari trebuie sa se recunãscã influinti'a ultramontanismulu. Acestu din urma a facutu cã orleanisti sa renuncia la pretensiunile lor si au induplecatu pre contele de Chambord a primi tricolorulu francesu pentru armata pre lãnga o pantlica alba cu crinulu celu albu alu bourboniloru si deliberarea asupr'a constitutiunei prin camere. Este intrebarea inse ca ce voru bonapartistii? Suntu pareri cari presupunu ca acesti'a se voru impartii in partide. Promisiunile cele mai frumoase li s'au facutu dejã si se dice ca si bani li s'au oferitu unor'a dintre densii.

Unu foi renane i se scrie din Parisu ca Mac-Mahon la inceputu se parea aplecatu spre veleitãtile legitimistoru, mai tãrdiu inse la intrevinerea bonapartistiloru si altor'a dintre partia republicana s'a scotitu sa nu se faca elu pre sine insusi unu Monk alu bourboniloru francesi.

Dupa „Ordre“ fãi'a bonapartistica au serbatu diu'a de 15 Augustu in Chislehurst vre-o 1000 — 1100 persãne, cari au alergatu acolo din departare.

Dupa serbarea bisericãscã a fostu primire in Camden-Place. La ocaziunea acãsta a multiamitu principele imperiale in numele mamei sele si alu seu pentru alipirea cea mare cãtra densulu, incãtu din departãri asiã mari au alergatu spre a-si unu rugãciunile lor pentru reposatulu. Densulu in apropierea mormentului tata-sen ougela multu asupr'a invetiãturi ereditate dela acest'a; cã crede alu tatasen inscrie pre stindartulu seu suveranitatea poporulu. Fundatorulu dinastiei a cuprinsu principiulu acest'a, cãrui elu se promite a remãnã fidelu, in cuvintele: „Totu pentru poporu si prin poporu.“ La declaratiunea acãst'a cei de fatia erupsera in vivate, in aclamãtiuni de „sa trãiescu Imperatlu“ si alte.

Dupa „Economista d'Itali'a“, Itali'a si Germani'a au subserisu doue declaratiuni. Cea dintãiu privesce admiterea reciproca a societãtilor financiare, comerciale si industriale in tierile respective; a dou'a privesce cassarea pasportoloru pentru caletorii din tierile respective.

Din Madridu se scrie ca cortesii au votatu unu proiectu de lege prin care se chiama la arme 80,000 de rezervisti.

Dupa date oficiale armat'a carlistorlu are 26,000 òmeni pedestrime, 460 calarime, 17 tunuri, dintre cari 10 castigate dela contrari si 7 a le loru proprie.

Carlistii au trasu depre ripelu sinului dela Bilbao asupr'a mai multor nãi spaniole, franceze si englese si au ucisu mai multi òmeni. Carlisti nu respecteza flamur'a cu cruce rosia (careã arata locurile unde se lãga si cureza cei raniti in batalii.)

Sihulu Persiei a sositu in Constantinopole in 18/6 Augustu.

Bud'a - Pest'a 2/14 Aug. 1873.

„Albin'a“ in numerulu seu de estadi (58) aduce o corespondintia din Vien'a, care trebuie sa marturisescu, m'a adusu in mirare cãndu amu cetit'o. M'a adusu in mirare, pentru ca amu cetitu in trens'a totu astfelu de lucruri, cari abiã cu cãte-va dile mai inainte, le audisem prin cafenelele de aici, si acum deodata sosescu intr'o corespondintia din Vien'a datata chiaru cam de pre tempulu acel'a, cãndu ele se manifestau pre aici. Ei bine — trãca, duca-se! Acest'a e data diurnaleloru, ele credu ca mai bine lucrã, cãndu dau ce-va la publicitate, — firescu ce le convine — din locu strainu, decãtu cã sa se veda, ca aparu din fabric'a loru.

Pre noi ne interesãia inse ceea-lalta parte a lucrului. Vãno si ataca pre tãte acelea diurnale magiare, germane, sãu dupa cum le numesce „Albin'a“ magiarãne, si romãne, cari: „n'a u s copu bunu“, cãci „se ocupa despre urmatoriulu lui Siagun'a“, adeca despre persãna pre care congressulu nationalu, convocatu pre diu'a de 26 Aug. v. la Sabiu, va radicã-o in fruntea bisericel romãne ortodoxe.

Ei bine, si eu sum de acordu cu „Albin'a“ intru cele ce profesãza cu vorb'a adeca: sa incunjurãmu personalitãtile, si cestiunea acest'a sa o lasãmu chipsuelei congressulu, care e chiamatu a alege singuru, nepreocupatu, pre fiitorulu Metropolitu.

Dara apoi aru fi de doritu, cã ori-cine sa-si tiena vorb'a, sa fia consecuentu in ceea ce dice, si nu — abiã dupa ce a lasatu cuvintulu din gura — sa aplice proverbiulu: gur'a dice, gur'a minte, omulu totu omu de omenia remane.

Aru fi de doritu, cã, precum cele-lalte diurnale, asiã si „Albin'a“ sa nu faca propaganda nici m ed i a t u n i c i i m e d i a t u pentru alegerea outãrei sãu outãrei persãne de Metropolitu. In casulu acest'a apoi la congressulu electoralu ne-amu potã pune mãn'a pre anima, si amu putã dice ca amu alesu dupa convingere.

Dara „Albin'a“, careã cu cuvintulu profesãia idei de acestea frumoase, òre in fapta realisãia-le?

Eata ce m'a indemnatu si pre mine a-mi radicã cuvintulu in cestiunea acest'a!

Mai inainte inse de a vorbi in meritulu lucrului, sa-mi fia permisu a face putiena abatere, se „pescuescu in turbure“, decã-i place asiã corespondintelui „Albinei“. Dara trebuie sa-i sponu din capulu loculu, ca de outare fractiune din Transilvani'a, — despre care densulu face amintire, — nu amu scire, cu atãtu mai pãntienu scã parte din dens'a.

E lucru fãrte curiosu a face deosebire de partite, — inse dorere! lucrulu stã asiã. Credinciosii din Ungari'a, si inca potemu dice dupa diecese, 'si au pre candidatii lor, iera cei din Transilvani'a inca-si cunoscu òmenii, precum si drepturile in privinti'a alegerei Episcopulu lor, pre care, sãrtea l'a favoritu sa fia Archiepiscopulu si Metropolitulu tuturor romãnilor din Transilvani'a si Ungari'a, apoi si densii suntu falosi intru aceea, cã densii sa alãga independentu — totu cu acela-si dreptu cu care-si alegu cele-lalte diecese pre Episcopulu lor — independentu, in sinodulu lor diecesanu.

Asiadara transilvanenii inca voiescu sa se folosãca de dreptulu lor, — de si — dorere — statulu organicu nu li garantãia dreptulu electoralu in ceea mesura, in care lu-au dieceselu din Ungari'a. Acestea din urma 'si alegu pre episcopulu lor, fiascu-care deosebitu la vãtr'a sea, — fãra influinti'a celor-lalte diecese, prin urmare archidieces'a in acãsta privintia n'are nici celu mai micu votu — afara de censurarea canonica a alesulu i episcopu, incãtu acest'a se face prin sinodulu episcopescu, de care face parte si archiepiscopulu — si inca cã presiedinte. Acest'a inse nu se tiene de dreptulu de alegere. Transilvanenii, chiaru si la alegerea episcopulu lor suntu paralisati prin diecesele ungurene. Deputatii congressuali suntu in numeru egal, — 60 din archidieceza, si 60 din cele-lalte diecese. Asiadara chiaru si in casulu celu mai favorabile pentru archidieceza, cãndu tãte voturile ei s'aru concentrã in candidatulu seu, — fãra castigare celu pucinu a unui votu din cele-lalte diecese — numai sãrtea potã sa-i dea de episcopu pre acel'a, pre care lu voiescu Transilvani'a, sãu chiaru si numai majoritatea din Transilvani'a.

Fatia de o astfelu de restringere a dreptulu electoralu de episcopu apoi cine se potã mirã, decã unulu sãu altulu din Transilvani'a s'a scapatu de a pecatãi prin aceea, ca a estu la publicitate cu candidatulu, despre care a auditu vorbindu-se prin giurulu seu? Au facutu crim'a acest'a vre-unu bietu de crestinu din Transilvani'a cu cãte-va septamãni inãite de acest'a; si fiindu ca au crediutu dõra, ca jurnalele romãne lu voru respinge, a cursu la jurnalele straine. Si inca cine potã stã bunu despre ceea, ca respectivulu corespondintu a fostu chiaru romãnu? La cestiunea acest'a nu vorbescu, cãci jurnalele voru scã mai bine, ca — cari potã — pre tãte locurile au corespondinti — pre cari ii si remunerãia, apoi dõra decã capela cine-va remuneratiune, trebuie sa si servãca — sa serie deosebite noutãti — pentru ea. Destulu ca jurnalele — straine — au luat notitia despre vãrosimilulu candidatulu de archiepiscopu alu maioritãtiei din Transilvani'a. Dara — precum dizeu cam de multisiuru, asiã, incãtu acest'a mai se dã uitãrei.

Au venit de atunci incãce alii si alii cu candidatii lor, — respectu si onõre tuturoru persãnelor, cari vãnu in candidatura, noi nu voimã a frãnge aici batiulu asupr'a acestor'a, cãci decã amu avã-o acãsta intentiune, atunci amu face cã corespondintele „Albinei“ din Vien'a, ne-amu adresã cãtra „Albin'a“, cãci acolo si espressionile — denunciãrile cele mai marsiave asã primire si se dau publicitãtiei cã „articulu scrisu cu moderatiune si loialitate“, si anume: cãte-tãte diurnale magiare, germane, ma chiaru si romãne, vorbindu despre candidatii de metropolitu, — alegerea parintelui archimandritu Mirone Romanu o d'au cã unu ce siguru, — de sine se intielege, ca mai antãiu i-arãta tãte ineusurile cele bune si frumoase, ma se ducu si mai departe, dicendu, ca maioritatea transilvaneniloru aru cochetã cu densulu, etc., etc., firescu ca pre lãnga densulu inumbrãza pre toti cei-lalti candidati. Ei bine, decã si-a propusu „Albin'a“, si a strigatu in lumea mare, ca nu va agitã pentru nimenea, si — in consecintia —

sbicinesce tote diurnalele, cari voiescu sa face im-
pressione asupra alegerei, apoi cum de nu-si trage
sema cu sine, ca ori se toa ori se sbicinesca si
pre diurnalele acelea, cari agiteza pentru candidatii
din Ungari'a? Nu, acest'a n'o face, aici duce rola
pescelui, — fara se apuca de acelea diurnale, cari
au culezatu a primi vr'o correspondintia, seu au
luatu notitia despre adeveratulu candidatulu ma-
ioritatii din archidieceasa. Ieta, totu asemenea lucra
si corespondintele „Albinei“ din Vien'a, mai antaiu
dice ca nu voiescu se vorbesca despre personalitati,
apoi dupace condemna pana la extremitate pre diur-
nalele straine, cari au luatu notitia despre candidatul
maioritatii din archidieceasa, dice la finea correspon-
dintiei sele: ca strainii purure a redi-
ca pre ce mai nedemni, si apes a
pre ce mai demni. Ei bine, pentru ce n'a
dusu dlu corespondinte de-a dreptulu, ca maioritatea
archidiecesei sa renuncia la dreptulu seu de alegere
si sa se alature cu ochii inchisi la partid'a dieceselo-
ru din Ungari'a?

La ce sa se folosésca densii de frumosulu lor
dreptu constitutivulu bisericescu, caci vedi domne,
aici suntu ungureni, si voru duce densii carm'a?
Eu asiá credu, ca era mai ecuitabile a-i provoca
pre ungureni a se alatura la maioritatea din Tran-
silvani'a, caci pentru acest'a se alege episcopulu,
a-i provoca se dovedésca pucina loialitate facia de
transilvanieni, si a le sta intru ajutoria in eserce-
area dreptulu loru de alegerea episcopulu. In totu
casulu suntu convinsi, ca transilvanienii 'st voru
sc'i apretiu pacinulu loru dreptu de alegere, celu
pucinu in acea mesura, in care li s'a garantatu
prin statutu organicu, si nu se voru lasa d'a se
reduce prin unu corespondintu a unui seu altu diur-
nalu, seu chiaru prin redactori insusi. Caveant con-
sules iam alio die!

Corespondintele „Albinei“, trece in insuflirea
sea pana acolo, incatu voiescu, ca congresulu sa ia
pro barbatii dela „Tel. Rom.“ la raspundere, pen-
tru ca vedi domne, au reproducu — atunci demultu
— orosi cari corespondintie, seu nu sciu in ce modu,
a luatu notitia despre candidatul de Archiepiscopu.
Totu acest'a o amu auditu vorbindu-se, — si inca
toti cam pre tempulu, de candu e datata corespun-
dintia „Albinei“ din Vien'a, — aici in cafonele, —
caci vedi domne si eu me abatu cate odata pre acolo;
— amu auditu adeca dicendu-se, ca congresulu
trebuie sa statorésca programu pentru „Tel. Rom.“,
de ore-ce acum nu se redigeza asiá (?), precum
se redigea inainte de doi ani, candu a facutu neui-
tatulu Metropolitulu Siagon'a testamentulu, prin care
l'a decretatu de organulu metropoliei si archiepis-
copiei nostre. Ei bine domniloru! dora nu aveti
intentione de a ni sogram'a si acestu diurnalu —
cu fortia. Scimv, ca „Albina“ dela infantiarea ei
— ba dora da capo numai pentru scopulu acest'a
s'a si infantiatu, — purure a fostu pentru nimi-
sirea „Telegrafulu Romanu“, si deca nu i-a suc-
cesu prin emulatiune, i-aru placé acum sa-lu in-
frenede — cu poterea fortiei, ca apoi totu ea sa
duca rotu si in Transilvani'a. Intr'adeveru acest'a
n'ara fi greo modu pentru de a report'a triumfu,
in emulatiune cu unu diurnalu rivalu.

Resnetu din marginea Campiel.

Muresiu-Osiorheiu 12/8 n. 1873.

Unu actu de mare insemnatate, alegerea de
succesoru a, spre cea mai mare dauna a natiunei
in genere si a romaniloru gr. orientali in specie pre
de tempuriu mutatului din lumea acest'a la cele
eterne Metropolitulu Siagon'a si asepta in decu-
rendu deslegarea. Deca vremu se vorbimu in cercu
mai restrinsu, avuremu nu de multu se deplaugemu
perdere primulu barbatu laicu gr. orient. din Tran-
silvani'a Ioane Aldulianu, in care erau concentrate
cele mai frumoase insusiri: moderatiune insocita cu
unu tactu socialu si politicu laudabilu, ce ii castiga-
se amicitia si respectulu conationaliloru si a strain-
iloru, caracteru firmu, dreptate si promptitudine
rara in lucrute sele oficiose, jurisprudentia si sci-
entie rari, ale caroi'a amendamente simburose, ne-
resturnabile si insofatorie de respectu strainiloru in
dieta din Sabitu 1863/4 la debateru proiectelor
de lege, ne suntu inca in prospeta memoria, nati-
onalismu si patriotismu nefatiarnicu, recunoscere a
deverata fatia cu meritele defunctulu Metropolitulu
Siagon'a si adoratiune meritata cafra adela, care fu
atinsu tare si amplulu de amaratiune de mortea lui
Aldulianu. Multe cause eclesiastice, scolari, nati-
onali si partijuste altmintrea dar grele de deslegatu

se spriginira in modu favorabilu prin punerea um-
erului lui Alduleanu, si totusi era si elu suspiciunatu
de cate unii scurti la vedere din inteligintia nostra,
cu multe laude pre buze dara goli de fapte, „de
magiaronu.“ Greu lovitura a fostu mortea acelu
barbatu pentru noi, dara ingrata sorte continua per-
secutiunea si raptu de curendu din midiloculu nostru
si pre primulu prelatu si reformatoru alu romaniloru
gr. orient., column'a cea tare a bisericeii si a nati-
unei, ale carui'a talente epocali si fapte gloriose
suntu cunoscute in tote partile lumei, carea istoria
i le va infatisia si mai detaiatu spre a fi cono-
scute din generatiuni in generatiuni. Nici candu nu
a avatu locu mai acomodatulu ca acum dicerea „ali'a
totu acolo se rupe unde este mai subtilu.“

Perdere Metropolitulu Siagon'a este irrepara-
bile, ea este pentru natiune si rom. gr. orientali
ceea ce este pentru o armata perderea unui beli-
duce genialu in art'a militara; blandu si induratu
fatia cu suposil sei, aflatoriu in rebelu cu unu altu
potentatu si in eserciarea supremei comande, sub
care rebelulu se porta cu invingeri, — despera-
tiune si temere ca rebelu portatu cu succesu pote
lua o directiune opusa. Si ore deca beliducii si
intregu corpulu oficiriloru nu s'aru grup'a la olalta,
deca ductorii de rangu mai de josu s'aru alta tra-
datori, a bunaere cum se aflara cati-va individi in
inteligintia nostra, carii ignorandu sfatulu chiaru si
alu neuitatulu Metropolitulu Siagon'a si alu altoru
barbati mai prevediatori, isbira sanctele cause na-
tionale in abisu, in care jacu si astadi, ce aru urma?
Nu alta decatu ca armata aru deveni calcata si
imprasciata de armele pana atonci invinsulu
inimicu. Deca inse atatu beliducii catu si toti duc-
torii — si cei de rangu mai inferioru ai armatei,
avendu inaintea ochiloru incuragiarea inimiculu prin
mortea domnitorulu loru si pericolulu ce-i amenintia,
postponendu ori-ce interesu personalu, insufliti
numai de urmatoarele invingeri impreunate cu glori'a
armatei, si de binele statulu in unire si intielege-
rea cea mai buna, respingendu incercarile de tra-
ditiune ale inimiculu, aru dice: inainte braviloru!
glori'a armatei aru remane pastrata si tier'a aperata.

Deci detorintia impune fia-carui'a romanu gr.
orientalu, si in specie alegatoriloru de succesoru alu
Metropolitulu Siagon'a, ca se fie precauti, forte
precauti, caci acei individi lipsiti de consciinta, cari
ne aruncara inainte de ast'a cu cati-va ani causele
natiunali in noroiu si nu rosiescu in fatia faptelor
loru, nu sentiescu dorere pentru poporu, caci sem-
tiulu le este tempitu, oi vreu se treca inca de na-
tionalisti mari, nu voru lipsi cu incercari si agita-
tatiuni de a sterni neintielegeri intre alegatori,
catu se ni se aduca vre-o stirbatura si in auton-
omia bisericesca, avendu ei de Ddieu „pantecelu si
pung'a.“

In fine mi iau voia cu permissiunea on. re-
dactiuni a-mi esprime parerea ca, de ore-ce acelu
individu care au fostu unu siru lungu de ani in
apropiarea si nemidlocita atingere a marelui bar-
batu si eruditulu Siagon'a, a carui tinenta politica
fatia cu inaltulu regimu, fatia cu causele natiunali,
eclesiastice si fatia cu clerulu etc. a fostu corecta,
a fostu esemplara — invetiatur'a si sciintiele rece-
rute teoretice nu i se potu nega de o parte, pre
candu de alt'a si are si pracs'a fundamentala, ca-
stigata in scol'a lui Siagon'a, are conosciinta de
lucruri in tote directiunile cum altulu nu le pote
ave; ne indreptatiescu la cea mai viua presupunere,
ca acelu barbatu nu va demola opulu inceputu de
reformatorele Siagon'a, ci l'aru sustiené, ba l'aru
continua, cari impregiurari apesatorie in cumpena,
alegatorii aru ave strinsa datorita a nu lo perde din
vedere.

Cinco-mare, 29 Iuliu 1873.

Parastasu. In urmarirea emisulu
ven. cons. metropolitanu din 16 Iunie a. c. nr. 11,
aru fi fostu sa se tiena alu doilea parastasu ser-
batorescu pentru odihn'a sufletulu in dlu adormi-
tulu Esc. S. Archiepiscopulu si Metropolitulu no-
stru Andreiu in 25 Iuliu a. c., ca la diu'a a
40-a a adormirei. — Fiindu inse ca omenii nostri
au fostu si suntu pre acestu tempu impresurati si
ocupati cu cele mai importante afaceri si lucruri
rurali, comitetulu h's. s'a vedintu constrinsu, a
amena diu'a serbarei parastasulu pre Domineca
urmatoria adeca pre 29 Iuliu a. c. pre candu fu
convocatu cu 8 zile mai inainte si sinodulu paroch.
pentru publicarea sinodulu, pentru alegerea depu-
tulu mirenu la congresulu electivu.

Astadi s'a infatisiatu piosii crestini nostri cu

totii in sant'a nostra biserica, ca din nou cu evlavie
sa damu spressione dorerei cei cumplite care a pe-
trunsu sufletulu nostru, pentru prea de tempuri'a
perdere, a ilustrulu si multu meritatulu nostru Ar-
chiepiscopu si metropolitulu, si sa ne rogamu ca ta-
latu dreptiloru din ceruri sa-i dea odihna sufletu-
lui seu celu nobilu si sa-lu faca participatoriu de
eterna fericire in societate cu santii, caci de acesta
fericire, pre acesta lome, in acesta vale de plan-
gere suspinu si necasu, nu a avutu parte, ba din
contra togm'a mahnirea si superarea sufletulu celu
mare si nobilu etc. de care au fostu cuprinsu in anii
din urma ai vietiei sele, au rosu cu indoite poteri
la scurtarea firului scumpei lui vietii.

Dupa finirea celoru divine ordinare se incepú
parastasulu, implorandu indurarea lui Ddieu asupra
sufletulu nobilu, care prea de tempuriu au parasitu
cele lumesci, lasandu-ne pre noi prea de vreme fara
de potintele seu scutu, sub care eramu scutiti de
ori-ce feliu de primejdia asecurati si odihniti, ca cu
securantia vomu progresá, inca nevresnici pre de-
plinu pentru liberele institutiuni create prin ge-
niulu ce-lu porta in corpulu celu frumosu, cari ma-
nifesteza in concretu sublimel'idei binefacetorie
pentru biserica si natiune, carea au perdutu in re-
pausatulu pre celu mai puternicu operatoriu alu drop-
turiloru ei, de multe ori atacate si ignorate.

Cu ochii lacramandu, finindu-se parastasulu,
amu esitu din sant'a biserica, rogandu-ne, ca tatulu
cerescu, care asiá de tare l'au iubitu pre in Dlu
adormitulu Metropolitulu, de l'a reclamatu pre de
vreme la cele eterne, se va ingriji de noi coven-
talorea turma a acestui intieptu pastoriu, si ne va
tramite spre alinarea doreriloru nostre in locu-i pre
un barbatu intieptu, dreptu si harnicu, care sa-lu
pota substitui cu ideile si faptele-i maretie, care sa
pota sustiené si perfectiona tote institutiunile cele
salutarie, radicate de repausatulu Metropolitulu An-
d r e i u , ca asiá sa potemu ajunge la tient'a aceea,
care o diarimu in stargintiele si faptele meritatulu
in Dlu repausatu Archiepiscopu si Metropolitulu. —
Domne audi-ne glasulu nostru celu doiosu!

Noi credemu si acceptamu ca congresulu me-
tropolitanu va face dispositiunile cele de lipsa in
privint'a acest'a, si anume va face si aceea dispo-
sitiune, ca portretulu acestui mare Metropolitulu, in
forma cuviincioasa cu pretiuri moderate sa se po-
ta procura pentru tote bisericele din Metropol'a nostra,
in care se ocupe loculu ce-i compete, dupa glo-
riosele fapte si merite, care si le-au castigatu de-
functulu nostru Metropolitulu Andreiu pentru bi-
serica si natiunea nostra. M. B.

Cinco-mare, 30 Iuliu 1873.

Domnule redactoru! Pre la noi recolta a
fostu bunisiora incatu economii suntu indestuliti
cu fructele osteneleloru loru. — Mare greutate
se ivescu acum pentru topitulu canepu, caci din
causa bolii epidemice, a colerei, care se apropia
cu pasi gigantici, nu este ierlatu nimenu a-si baga
canep'a in vai si paréne aprópe de orasiu, ca sa
nu se pestifice aerulu, prin care colera aru capeta
unu potente nutrimentu. Mesuri igienice se intre-
prindu in intregu scaunulu nostru, unde pana acum
nu s'a constatat nici unu casu de colera, carea
s'aru fi apropiatu pana in Mediasiu, — horibile
auditulu! — Audimu, ca s'a facutu dispositiuni
ca si in hartibaciu si riarile, in tinsulu curgelorie
inca sa nu se topésca canep'a totu din amintitulu
scopu, caci langi acestu riu suntu multe comune,
si doue orasie, Noctrichiu si Agnit'a, care, ferésca
Ddieu, reu aru patimi. — Despre alegeri la con-
gresu, domnescu mare tacere, si se crede ca se
voru stége si in cercurile nostre doi individi har-
nici si drepti. — Dec Ddieu!

Sabesiu, in 4 Augustu 1873.

Domnule Redactoru! Mi ieu voia a raportá
in cate-va siruri urmatoarele, pentru ca sa serve de
esemplu romaniloru din alte parti pre atatu pre catu
se voru afla de bono cele ce s'a facutu la noi in
diu'a de 29 Iuliu st. v. s. Spre acestu scopu vo
rogu cu tota stim'a sa binevoiti a da locu acestoru
siruri in pretiutulu diurnu, ce-lu redigeti.

La propunerea dlui I. C. Tacitu, profesorulu la
gim. rom. gr. ort. din Brasiovu, dlu protopopu Ioanu
Tipeiu a couchematu o intrunire generala a inte-
ligintiei si altoru romani frantasi din Sabesiu si
din pregioru, pentru a se consulta asupra modului,
cum sa se latisca meseriele intre romani.

La acestu apelu pre neasteptate a respunsu
unu numeru forte insemnatu, probandu prin acest'a,

ca ide'a cea salutară au fost bine primită.

Dlu protopopu bineventându pre participanți, înțelegând în cuvinte bine simțite importanța obiectului din chestiune și provocând adunarea a se constitui. Se alege de presedinte dlu protopopu Ioanu Tipeiu, de secretariu dlu Ioanu Piso.

Dlu I. C. Tacitu, cerendu cuventulu, arata importanța meseriilor și comerțului din punctu de vedere politicu, economicu și moralu.

Dupa acést'a se incinge o discussiune violintă, și mi pare reu, ca sum silitu a o numi și pasiunată, la carea iau parte dlu avocatul Monténu, dlu avocatul Bosit'a și dlu I. Piso, sustienendu ca acést'a întrunire nu este competentă a se pronunția asupra unui obiectu atât'a de însemnatu mai înainte de ce aru fi fostu supusu esaminării forului inteligentil din Sabesiu, și ca prin urmare totu omulu sa se duca de unde a venit. Contr'a acestor'a vorbescu dlu subjude I. Paraschivo, dlu I. C. Tacitu, Barciănu jun. și Ber'o, sustienendu, ca nimenea nu pôte fi mai competentu, a se pronunția, ce privește orașulu și districtulu, decâtu acést'a întrunire atât'a de frumósă, și propunu, că adunarea declarandu-se singura competentă, să adopte principiulu și să asculte proiectulu pre care-lu presinta dlu prof. I. C. Tacitu.

Adunarea în unanimitate se dechiara pentru acést'a propunere.

Se cetesce proiectulu amintitu; adunarea lu primesco că baza pentru constituirea unei reuniuni și denumesce o comisiune, care să studieze acestu proiectu, despre care la a două întrunire ce va avé locu în 19 Augustu 1873 se-si dea raportulu motivatu (remanendu, se înțelege, acestei comisiuni dreptulu de a veni și cu contraproiectu, dacă nu-ia va crede corespunditoriu pre acést'a.)

Dupa acést'a s'au deschisu liste de subscrieri pentru spriginitorii acestei reuniuni; terminandu-se și acést'a, dlu presedinte laudandu zelulu, ce l'au manifestatu românii din districtulu acést'a, și dorindu, ca acést'a întreprindere să aște imitatori și în alte părți, suspenda stediți'a.

Daniilu D a v i d u.

A b r u d u 29 Iuliu 1873.

(F i n e.)

„Omulu bunu merita recunoscintia“.

Aici nu ne potemu retiené sa ne accentuăm, cătu de mare este fericirea unui poporu cându pôte avea în fruntea bisericeii seale, preotu dupa rendutél'a lui Melchisedecu și cătu de mare aru poté se fia fericirea pentru intrég'a biserica și natiune cându amu avé pretotindenea preoti dupa rendutél'a lui Melchisedecul. Dă cultur'a — animei și a minții — este condițiune a prosperității, și preotulu trebuie se fia lumina lumii și sarea pământului; cultur'a clerului preste totu este condițiune a posibilității culturai adeverate a poporului — celu pucinu la noi românii — și apoi cultur'a poporului este condițiune a bunăstării și a vietei lui. Clerulu ne-a fostu noua româniloru, singurul radim și operatori de viét'a natiunale, în trecutulu cându în tota lumea, afara de biserica, nu potemu afla mângaiere; clerulu ne-a datu prezențele, în carele ierast mai numai prin biserica ne potemu manifestá viét'a natiunale; și precum credemu noi, clerulu este chiamatu primo loco, că sa ne deschida și calea venitorului. Nu voim se denegâmu prin aceste convingeri ale noastre, meritulu ori și carei alte clase a societății, nici vrem se denegâmu valórea — celoru ce nu suntu preoti, căci pre totu barbatulu inteligenté lu primu Apostolu alu luminei și alu natiunaltății și îi recunoscemu tota ponderositate a chestiunilor noastre vitale; înse cu tóte, precum ne spune și a scriptura, în t're apostolii legii, Pavelu a fostu vasulu celu alesu, și dupa cum ne demonstra presențele și trecutulu nostru, asemenea și între apostolii nostrii natiunali, cu privire deosebita la chestiunea culturai, noi trebuie sa dâmu aici preotiméi însemnatatea lui Pavelu. Dacă s'a adevăritu aceea și e recunoscuta cumca biserica și scóla suntu institutiile prin cari unice se radica unu poporu la cultur'a adevărată și la moralitate, atunci trebuie sa recunoscemu importanța clerului, carele e principiulu lucratoriu în tresele.

Să revenim înse ierasi la obiectu.

Cea dintâiu faptă prin care si-a arétatu parintele Adamoviciu valórea și iubirea seale cea mare cătra biserica, și carea fiindu prim'a opera a seale că preotu noú, i-a castigatu tota stim'a și încrederea înaintea poporului seau, este acoperirea turnulu bisericeii cu plevu; precinstia seale vedindu necesitatea imperativa a acoperirii turnulu, con-

chiamă comitotulu bisericescu — pre atunci citoru — și arétandu-le lips'a neamenavere a acoperirii le ceru învoirea spre a întreprinde acestu lucru. Comitotulu înse sciendu cumca cas'a bisericeii nu posedea capitalu nimic'a ast'a dicendu, a refusat angagiarea de unu astfelu de lucru, carele avea sa coste 1400 fl. v. a.; atunci parochulu, parintele Adamoviciu, procură în secretu din Aradu plevulu necesariu pre spesele seale, și-lu aduse la cas'a seale fără de a se nimenea, chiama apoi lucratori și îi tramise că sa descopere turnulu; dupa acést'a conchiamă ierasi comitotulu și le dise: „acum credu ca nu-lu ve-ti lasá descoperitu“; comitotulu nu avé ce sa respunda decâtu facura din umere și se întórsera acasa îngrigati. Parintele Adamoviciu înse scóse materialulu tramise lucratorii și se apucă de acoperitu; atunci vedindu comitotulu acestu zel, dara mai întâiu petrunsa fiindu dómna Ann'a Cologea cetatiéna din locu, donă în mân'a precinstiei seale pentru acoperire 200 fl. v. a.; asemenea comitotulu începú a oferí fia-carele dupa poteri, se facura colecte și astfelu acoperirea turnulu se duse la deplinire într'unu modu că acést'a, carele servesece spre onóre întreprinditorului, și într'u forma carea servesece spre frumsetia întregului epidu Abrudu.

Cum i'a succésu înse precinstiei seale mai de parte, a îndestrá biserica noastră și cu proprietățile și ornamentele mai susu numite? cum i'a succésu a întemeiá fundatiunea de 1000 #? . . . Acést'a ne este partea principala a temei, vomu aréta:

Prin întelepciune, modestia și portare esemplara; prin agerime și prin îndemnări la tota ocasiunea; iata calea pre carea pôte preotiméa sa lucra și sa-si implinése misiunea. Prin aceste calități i'a succésu parintelui Adamoviciu a implisi multe fapte spre binele și înaintarea bisericeii; prin aceste calități a potutu sa-si castige stim'a și încrederea tuturor, și apoi prin stim'a și încredere i'a succésu a implini amintitele fapte frumóse cari voru fi totu-deun'a cunun'a simțimentelor și a născutieloru seale nobile. Atât'a în genere . . .

În speciale înse, și în privire la îndestrarea bisericeii cu cas'a amintita și la procurarea fondului de 1000 # pentru studentii din Abrudu și giuru, pre lângă amintitele calități, a mai adâsu precinstia seale și devotamentulu și sacrificiulu sudórei seale proprie, din care consideratiune aceste doué fapte le vomu espune mai cu deamănuntulu, fiindu ca merita o deosebita atentiune atâtu din respectu cătra istoria lor și nobilitate de spiritu datatória Ann'a Cologea n. Sgârciu, cătu și din respectu cătra devotamentulu cu care parintele Adamoviciu s'a nisuitu pentru densele, și cătra interesulu cetatiéniloru Abrudului în parte cunoscatori de istoria acestoru fapte. Istoria acestoru doué fapte este următoarea:

Nemuritoare Ann'a Cologea n. Sgârciu, o prédemna și onorabila dómna — astadi trecuta din viét'a, — neavendu fii, la sfaturile precinstiei seale par. Adamoviciu, a testatu bisericeii din averea seale proprie o casa aflatória în piét'a Abrudului, în valóre de 600 # (galbeni) prin testamentu legale. Nu multu dupa acést'a dotatiune, totu acést'a neuitata binefacatória la sfaturile parintelui seau acestuia spiritualu adonatu prin actu fundatiunale unu capitalu de 1000 # (galbeni imperiali) că fundatiune pentru trei teneri seraci din Abrudu și din pregiuru cari voru studiá la scólele mai înalte; acestu capitalu la incredintiatu în mân'a parintelui Dionisiu Adamoviciu sub insarcinarea, că sa-lu transpuna că fundatiune spre administrare în Sabiu sub inspectiunea Escelentiei Seale prébunului nostru fostu Metropolitulu Andreiu Br. de Siagun'a și a armatoriloru seale, precum se va poté vedé în actulu fundatiunale.

Cerendu înse întelegenda despre acést'a rudele fundatórei (rudele din liniile collaterale) numai decâtu au insinuatu procesu în contr'a parin. D. Adamoviciu pentru 1000 # bisericescu cătu și pentru casele testate; procesulu, în decursulu carui'a a muritu și marimós'a Ann'a Cologea a duratu a noué ani, și acést'a mai vertosu din caus'a neglijentiei judecatoriei magistratuale din Abrudu de pre atunci, carea a tandalitu caus'a în 6 ani, procesulu cu 1000 # a trecut prin tóte trei instantiele până la curia neresolvindu-se pretotindenea în favorulu fondului, în fine acum'a în dilele acést'a s'a finitu, și procesulu cu casele prin sentinti'a Maritei Table Regesci — în favórea bisericeii, și astfelu au potutu se ajunga atâtu cas'a amintita cătu și fundatiunea, carea s'a pástratu în depositu preste totu decursulu procesului la perceptoriatulu din Alb'a-Iul'a, la locurile loru indicate: cas'a în posesiunea bisericeii, fundatiunea la loculu de administrare, în mân'a Metropolitului, dupa cum aréta

absolutoriuulu datu din partea maritolui consistoriu archidiececanu, că „Resolutiune sub Nr. 1040/3 1873.“

Aici în acestu procesu Parintele Dionisiu Adamoviciu, si-a manifestatu în modulu celu mai eclatantu iniméle seale simțimentu și devotamentulu seau celu mare pentru biserica și scopulu fundatiunei, și-a arétatu în genere, cătu de multu sció pretiof scopurile de cultura natiunale. A portatu însusi cu spesele seale proprii, pre risiculu seau însusi, cu abnegatiunea venituriloru seale și chiaru în faci'a amenințieriloru celoru periculóse, atâtu procesulu pentru cas'a dotata bisericeii cătu și pentru fundatiunea de 1000, tóte în întregulu restempu de 9 ani; pentru acestu procesu a fostu silitu adese-ori a-si sacrificá însusi datoritiile seale familiare, bá odata neavendu cu ce mai supórta spesele procesuale a fostu necesitatu a vinde chiaru din mosi'a seale proprie spre a sustiené procesulu. Adevératulu interesu pentru cultura, și adevératulu devotamentu lu pôte judecá ori și cine déca pre lângă împregiurările și starea materiale a precinstiei seale, va mai considera și sarcin'a sustinerei unei familii grele afara de familia s'a. (Cu priviro la acést'a, acceptamú de demultu cu maritolu consistoriu se binevoiesca a publicá spre rectificarea parintelui Adamoviciu, și în interesulu publicului, doritoriu de a se ce va despre sórtéa acelei fundatiuni, — o încunoscintia despre primirea acelor 1000 #, speramú înse ca déca nu s'a potutu face până acum'a se va face în venitoriu. Speramú mai departe și aceea că maritolu Consistoriu se va îndorá a fi cu atentiune, și la spesele ostenețele și sacrificiile aduse pro alteriulu bisericeii și a natiunei române, de precinstia s'a parochulu nostru D. Adamoviciu și nu va lasá se tréca multu tempu, — (câci amu auditu ca până acum nu i s'aru fi potutu rebonificá spesele, cu atâtu mai vertosu câci amintitulu nostru parochu si-a ruinatu în acestu procesu fórtu multu din premodest'a seale stare; și acést'a o va face maritolu Consistoriu cu atâtu mai usioru cu cătu capitalulu se afla scapatu din periculele procesului, și depusu acolo spre administrare) asemenea și casele testate bisericeii.

Dupa celea ce vorbirâmu asupra acestoru fapte de mare interesu se trecemu mai departe.

Dupa esemplulu repusatei Ann'a Cologea n. Sgârciu totu prin conlucrarea parintelui Adamoviciu, a mai testatu bisericeii noastre, și D-na Anna Popu cetatiéna a Abrudului, acum asemenea adormita în Domnulu, o parcela de fenatiu, despre carea amu amintitu mai susu, în valóre de 100 # și acést'a ca stare înca se afla în posesiunea bisericeii noastre. Mai departe unu crestinu alu bisericeii noastre, a datu bisericeii că schimbu pentru competitiile de înmormentare — fiindu omu seracu — o bucata marisóra de troasiu (ogradu) carea sa anecsatu prin voint'a parintelui Adamoviciu fără nici o rebonificare, la cimenteriuulu bisericeii. Mai departe, prin conducerea întielépta a acelu'si parochu, comunitatea noastră bisericesca a fostu adusa în placut'a positiune de a poté cumperá nescari case vendute prin fondulu positalu locale, le-a și cumperatu pre lângă condițiunea de ale solvi în rate; înse nepótendu solvi sum'a cumperării, pentru că se nusi pérda dreptulu asupra loru le-a predatu cu învoirea generala parintelui Adamoviciu ierast, spre solvire, carele le-a și primitu pre lângă adausulu, ca le va redá ierast în posesiunea bisericeii déca va poté deveni óre-cându biserica în stare a le rescumperá.

În fine pre lângă tóte celea amintite avemu se mai adaugemu, ca acum în urm'a devenirii caselor testate de Anna Cologea pre sém'a bisericeii, în posesiunea acestei bisericeii, sinodulu nostru parochiale vedindu împreuna cu parintele parochu, necesitatea înființării unei scóle normale în opidulu Abrudu, dupa abdicarea marimós'a acestuia — a parintelui parochu — de folosirea loru, în interesulu scólei locale a decisu, ca din aceste se face scóla normale, și fiindu ca în statulu care se afla nu potu corespunde scopului amésuratu legei de instructiune, a decisu și aceea, că sa se scófia banii comunei bisericescu din Abrudu cari se afla transpusi în depositu la Sabiu spre administrare pentru scopulu scólei, și cu acést'a sa se mai edifice înca unu rendu de case preste casele testate dupa cum amu amintitu mai susu, și apoi că atari corespundundu și legei de instructiune, sa se faca din tresele scóli normale de cari avemu mare trebuintia.

Acestea suntu faptele pentru cari s'a facutu binemeritatu parintele Dionisiu Adamoviciu și prin cari biserica și scóla noastră din starea de mai înainte lipsita și seraca s'a mai îmbunătătitu, și prin

cari și sôrtea celor 3 tineri seraci, studenți pe la școlile mai înalte va fi în venitoriu mai ajutată. De amu fi avuți și mai de demultu astfel de preoți, amu fi cu multu mai fericiți și mai înaintați pe calea progresului.

Aici prin acazarea de idei ne vine în minte și adevărul acel' a, ca precum îmbunătățirea stărei bisericesci și școlare atârna de la capacitatea și nisuintile preoților, asiă și îmbunătățirea școlii și nisuintile, despre carea togmai se tractădea la noi, și crearea este o chestiune de mare importanță jace totu în mână preoților și aternă rezolvirea ei în bine totu de la capacitatea și nisuintile preoților; abnegatione numai, sfatuirii, e emle și fapte, și prin acestea tôte se potu implini.

Dara să na mergem mai departe cu vorb'a, să venim la scopu. Noi ne-amu propus la începutu că se exprimămuli multemirea noastră Precinției se se parint. Adamovicu, și prin acest' a să-i arătămuli recunoscint'a noastră pentru simțimintele și nisuintile se se nobile, pentru faptele întru adevăr mare și pentru devotamentulu seu doveditu întru tôte impregiurările, cu deosebire pentru devotamentulu arătat în procesulu pentru casele testete bisericiei noastre de repausat'a Ann'a Cologea n. Sgârciu și pentru fundatiunea de 1000# (galbeni imp.) facuta totu de cătra acest' a demna cetățiană și credincioasă a bisericiei noastre, în interesulu studenților seraci. Rogămuli pe parintele Dionisiu Adamovicu că se primască acest' a că unu semnu de recunoscint'a multu meritata.

Totu asemenea multamire primască din partea noastră și Pré On. domni: Ioane Galu protopopu alu nostru, și spect. d. jude regescu Basiliu Bosiot'a pentru ingrigirea ce au portatu fatia cu biseric'a noastră totu-déun'a și cu deosebire în acestu proces, și pentru bunavoint'a cu carea au spriginitu pe parochiulu nostru totu-déun'a întru realizarea intenționilor se se salutari.

Va poté sa ne reflecteze cine-va: „pentru ce le multemimuli, căci nu au facutu mai multu de cătu le eră datorint'a? Au facutu numai aceea ce erau datori se face.“ Dă, i respondemuli; dă, întru adevăr ca au facutu numai aceea ce erau datori să face și nu mai multu, fiindu ca totu omulu este datoriu se face totu cătu poté pentru binele bisericiei și școlii, pentru binele comunu; dara de ore-ce datorint'a se estinde numai până acolo unde ajungu poterile, și de ore ce cam rari suntu ómenii acei'a cari facu totu-déun'a totu ce potu pentru scopulu binele, și cu deosebire suntu rari cari pre lângă impregiurări asemenea se pota face atât'a, și de ore ce mai departe, cei mai multu facemu cu multu mai pucinu decătu poté după acestu principiu, spre scopulu binele comunu, — de acea noi credemuli ca acel' a carele facu totu-déun'a cătu poté pentru scopulu comunu, și cel' a a implinitu și dorintiele mai multora, și de acea afirmămuli ca merita ne-recognoscint'a.

Datu din partea comitetulu parochialu alu bisericiei gr. or. din Abrudu.

Ioanu Feru membru alu comit., Ioanu Teodoro, Ioanu Isul'a, Avramu Cióra, Simeonu Moldovanu că membri ai comit. prin eforia, Nicolau St. Siulutu primariu curatoru și vice-pres. alu comitet. Gerasimu Monacianu membru alu com. Iosifu Crisianu curatoru, directoru și membru alu comit., Ioanu Gaboru, Petru Papp, Nicolau Fauru, Simeonu Meștăcanu, membru alu comit. Alessandru Popp, Nicolau Hazu, Iosifu Almasianu, membrii ai com.

Varietăți.

** (Siahulu Persiei) se află în Viena. Curtea imperială de acolo i-a facutu o primire solemnă. Aflămuli ca Siahulu a visitatu între altele și espositiunea română și a remasu multemimuli.

(+) Leontina Dobo nascuta Popovicu face în numele seu, a fiiloru sei minoreni Romulusu și Remusu, a parentiloru sei Nicolau și Agneta Popovicu, a sócrei se se Maria Dobo, a cumnatulu seu Augustinu Dobo, și a sororiloru se se Emilia, Cornelia și Maria Popovicu cu mare durere cunoscută, precumca sociulu seu celu iubitu, respective tata, junere, fiu, frate și cumnatu Mihailu Dobo de Rusc'a, senatoru subst. și inspectoru cercualu a reposatu în 13 Augustu

a. c. la 2 ore după amedi, în etate de 33 de ani în Colera.

Inmormentarea se va ținea în 14 Augustu a. c. la 2 ore după amedi, la care se invita cu onóre toti cunoscutii. Fia-i țierân'a usióra!

** În comitatulu Dobâc'a, după cum ne scrie unu caletoriu, s'au luatu mesuri energice din partea oficialiloru superiori comitatensi pentru a preveni colera; s'au emanatu ordinatiuni prin tôte comunele privitorie la curățenia și tractarea morbosilor de colera. O comisiune constatăria din domni: vice comitela comitatensu, judeu cercuții și Chirurgu a ingrigitulu, că măsurile luate să se esecuteze și prin activitatea laudabilă a acesti'a s'au împedecatu această epidemie, asiă încătu în comitatulu Dobâc'a fôrte puține casuri de colera s'au templat. Fapt'a bună, dice corespondentulu nostru, merita recunoscint'a și acest' a nu o potemu refusatu acestor domni, cari a venitulu poporulu într'ajutoriu în unu tempu asiă criticu. În comitatulu Cosiogn'a din contra casurile de colera suntu fôrte dese din cauza că aci lipsescu astfelu de mesuri preventivie. În Apahid'a grăseza colera în modu spaimentatoriu; nimenu nu se ingrigesce de curățenia, de ajutoriu pentru cei morboși, decătu pastorulu laru sufletescu și bunulu Ddieu. Ce bino aru fi fostu, cându s'aru fi luatu și aci asemenea mesuri salutari că în comitatulu Dobâc'a!

** Fondulu pentru meseriașii români. Din unu protocolu alu comitetulu Asociațiunii transilvane române pentru literatură și cultură poporulu românu, publicatu în „Transilvania“, se vede, că Despartimentulu Devei (VI) s'au interesatu în ședinț'a subcomitetulu seu ținuta în 27 Maiu a. c. și de sôrtea meseriașiloru români din părțile acelea de locu și în specie s'au interesatu de crearea unu fondulu, din care să se ajute și invetiaceii și sodali meseriași români din teritoriulu cerculu, respective despartimentulu Devei.

** („L'Evenement“) garantădia esactitatea urmatorulu faptu ne spune le Danube: Regele Persiei Nasser-ed-Din se plimbă la Palais-Royal și intrându la unu giuvaergiu renumitu, voi se cumpere orolăgie. De odată negutiatorulu se uita la egret'a sea de tôte dilele și-lu întreba de unde a cumpératu și cătu a plătitu diamantele dela dens'a.

— Dela Teheran, răspuns siahulu, și m'au costatu 500,000 franci.

— Ei bine, răspuns e giuvaergiuulu, v'a furatu, căci acele diamante suntu false.

— Preste potintia, dise regele regiloru: amu se punu să se taie capulu giuvaergiuulu ce mi le-a vendutu.

Si, plecându îndatu murmură încetu:

— Pare că eu nu-o șoiamu totu asiă de bine că și densulu.

** (D. Gregoriu Ganesco), românu stabilitu și împămentitu în Franci'a, corespondintelu alu fôiei „Noua-Presa-Libera“, are o proprietate încântătorie lângă Eughien pre care o oferă spre vendiare ducelu d'Aumale pentru bagatel'a suma de 400,000 franci.

** (Bassompierre), unulu din maresalilui Henricu alu IV-lea, omu fôrte de spiritu, fu trimisu cu o misiune în Ispani'a. La întorcerea sea regele lu întreba.

— Cum ai fostu primitu de Ispanioli?

— Fôrte bine Sire, response Bassompierre. O legne departe de Madridu mi-au esitu cu cățaru înainte, a cărui siea și frău erau poleite, pre care încăleându amu intratu în capital'a Ispaniei cu o pompa dintre cele mai splendide în șgomotulu poporulu și alu musiceloru.

— Ce frumosu spectaculu! dise regele rîdindu. Unu magariu calare pre unu cățaru!

— Sire, nu uitati că reprezentămuli pre Majestatea vóstră!

** (Dnulu X. . .) care posedă în societate o pozițiune fôrte înaltă și unu însemnatu gradulu militaru, gasea neconținutu în calea sea pre dómn'a F. . . cărei'a i promisese că o va luă de socie. Mai multu ani se scursera fără că dnu X. . . să si implinescă promisiunea. Într'o di lu întâlnește dn'a F. . . și-lu opresce cu furia dicendu:

— Este tempu că să terminămuli odată cu acea casatorie promisă, eu nu potu acceptă mai multu, încredindu-me în vorbele d-tale.

Dnulu X. . . îi răspunde cu ironia:

— Pentru ce voiesci să iei de barbătu pre unu militaru?

— Este celu mai prostu dintre ómeni, i respunse dn'a F. . . indignata.

— Și ce ai fi disu ore replica dnu X. . . deca te-asiu fi luatu de socie? De siguru, că atunci cu dreptu cuventu mi-ai fi disu că suntu unu nebunu.

Nr. 467.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu dirigintelu la școl'a granitiarésca din Tientiari, cu unu salariu anuale de 240 fl. v. a, din fondulu școlasticu centrale, cortelu liberu și lemne de focu dela comuna, apoi a postulu de invetiatoriu secundariu la școl'a granitiarésca din Sin'a cu unu salariu anuale de 180 fl. v. a, asemenea din fondulu școlasticu centrale, cortelu liberu și lemne de focu dela comuna, se escrie concursu până la 19/31 Augustu a. c. Doritorii de a ocupa aceste posturi au de a-si substerne suplicelile instruite cu documentele de lipsa la

Sabiuu 6/18 Augustu 1873.

Comitetulu administrativu alu fondulu școlasticu alu fostiloru granitieri din regimentulu românu I.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii invetiatoresci la școl'a confesbiunala gr. or. româna din Danesiu protopresbiteratu Sighisórei se publica până în 15 Augustu st. v. a. c. concursu.

Emolumentele împreunate cu această statiune invetiatoresca suntu:

1. În bani gal'a 50 fl. v. a. din cas'a alodială.
2. În bucate 70 ferdele de cucurudiu sfermatu.
3. Cuartiru liberu în edificiulu școlii cu două odai, gradina de legumi alaturea cu o gradina de unu caru de fenu.

4. Unu pamento aratoriu de unu caru de cucurudiu și o picicaria. —

5. La nascerea Dómnuului a trei'a parte din venitululu usatu și lemne de încălțitu de ajónsu.

Concurentii au pre lângă ascernerea documenteloru de cualificatiune prescrite în stat. organicu pentru carier'a invetiatoresca cătra scaunu protopopescu gr. or. alu tract. Seghisórei până la terminulu susu fipsatu a documentă ca sciū baremu două limbi din limbile patriei recunoscute, ca suntu deprinsi în cantările bisericesci.

Danesiu 29 Maiu 1873.

În contielegere cu comitetulu parochialu respectivulu.

Inspectorulu școlariu greco-orientalulu alu tractulu Seghisórei.

Zacharia Bocu

(2—3) Protopopu.

Nr. 57.

Concursu *).

Pre anulu școlasticu 1873/4 se escrie concursu pentru două stipendii din fundatiunea lui Gojdu de câte 300—400 fl. eventualminte, adeca la casu de promotiune dintr'unu stipendiu mai micu într'unulu mai mare pentru două de câte 100—200 fl. pentru ascultatorii de sciintiele medicali, tehnice și juridice, preferendu-se între asemenea cualificati ascultatorii de medicina și tehnica.

Competintii să si îndrepteze petitiunile concursuali instruite cu atestatele de botezu, de paupertate și de studie cătra reprezentantia fundatiunii lui Gojdu Pest Városházter 8. sz. până la 15 Sept. a. c. cal. nou, descoperindu totu-odată, deca mai trage de unde-va vre-unu stipendiu seu nu?

Totu de odată se provóca stipendistii acestei fundatiuni, ca până la susu atinsulu terminulu se arete rezultatulu studiiloru din anulu trecutulu, pentru ca la din contra, stipendiuulu avutu se va conferi altui'a.

Pest'a 6 Aug. 1873.

Reprezentantia fundatiunii lui Gojdu.

Georgiu Mocioni.

Cav. de Pascariu.

notariu.

(2—3)

* Cele-lalte jurnale române potú reproduce această escriere de concursu.